

convertit en persones de lliure designació, que en tenen més de quatre-cents i que, a més, els han augmentat el complement específic en 6.000 euros a l'any. ¿És aixina? ¿Eixa és la política que vostés volen?, que siguem austers nosaltres, però amb els nostres, amb aquells que designem nosaltres, amb aquells que enxufem... *(El president desconnecta el micròfon del diputat)*

El senyor president:

Moltes gràcies. *(El diputat Pañella Alcàcer continua parlant amb el micròfon desconnectat.)*

Moltes gràcies.

El senyor Ciscar Bolufer:

Senyor president.

Senyor Pañella, ara quan acabem el ple, si vol, en el corredor em diu quina és la pregunta, però, *(veus i aplaudiments)* mire, li insistiré: jels que no canvien són vostés! I vaig a donar-los un consell, ho va dir Albert Einstein: no podem resoldre els problemes pensant de la mateixa manera que com els vàrem crear. Vostés tenen un problema, pensen igual i no van a solucionar-lo. *(Veus)*

A la pregunta escrita, li diré, li ho ha dit el president, jo no podré, dir-ho més alt ni més clar: no n'hi hauran retalls als empleats públics de la Generalitat valenciana. Ací, els únics retalls els fan els governs d'esquerres. En maig del 2010 els va fer Rodríguez Zapatero, als empleats públics de la Comunitat Valenciana i de tota Espanya. *(Algú diu: «¡No!»; veus)* I estic convençut, estic convençut que el dia de demà, quan a les facultats de ciències polítiques s'estudie gestió pública i s'explique el que és un retall, diran: el que va fer en maig de 2010 Zapatero en el Govern d'Espanya, a on, per cert, hi havia un ministre que li dien Rubalcaba. *(Veus)*

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies.

Senyor Fabra, té vosté el trist honor de succeir un president que ha dimitit per corrupció. Reconeix que la seva situació és difícil, ara, també me decepciona molt la sessió de hui, de la qual esperava, per descomptat, més, però veig que és més del mateix, *(remors)* i vosté tenia dos obligacions: una, en la seua situació, trencar amb el passat; la segona, generar confiança. I per a generar confiança, és que el que vosté diu, els gestos que vosté anuncien, nos els contradiguen els consellers, i que els fets es compassen amb les paraules que vosté diu.

Els valencians, que patim els retalls de la falta de diners, volem saber què s'ha fet dels diners, i parlar de corrupció també és parlar d'economia, perquè aquells règims més corruptes solen ser també els més pobres, senyor Fabra. Entere's vosté d'açò. Volem saber a on estan els nostres diners, i per a això nosaltres li hem demanat una relació de contractes menors amb les empreses de la trama Gürtel, i vostés ens contesten amb açò, que és una broma de mal gust, per ser amable.

Jo vull saber en quina data, quin expedient, si vostés ens van a donar... *(El president desconnecta el micròfon de la diputada)*

El senyor president:

Moltes gràcies. *(La diputada Oltra Jarque continua parlant amb el micròfon desconnectat.)*

El senyor Ciscar Bolufer:

Senyor president.

Senyora Oltra, vostés estan rebent tota la informació que estan demanant.

Mire, en la meua conselleria m'han demanat els contractes de Frank Gehry, i han contestat que eixos contractes no existixen. Ara diuen que és que, com està paralizat, no ho hem vullgut donar. No, no ho hem donat, perquè eixos contractes no existixen. I quan vostés demanen alguna cosa, es dona, i els diners estan invertits ahí, en hospitals, en col·leges, en inversió productiva, en posar esta comunitat al capdavant d'Espanya, com hem fet durant tots estos anys, i és en el que anem a seguir treballant.

I li dic el que al seu company Pañella: vostés estan en una altra història, viuen una altra realitat, no estan en la realitat del dia a dia dels ciutadans. Mosatros anem a fer això, anem a invertir diners, com vaig anunciar en la meua compareixença, per a la formació per a l'ocupació, per a la formació professional ocupacional, contínua, reglada, un pla d'ocupació juvenil, un pla valencià per a l'emprenedor. Anem a fer... *(El president desconnecta el micròfon del conseller)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller. *(Aplaudiments)*

Pregunta de la síndic del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, senyora Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Buenos días.

Señor presidente, el Proyecto de ley de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y de organización de La Generalitat, aprobado por el Consell el pasado viernes, mantiene la misma línea de bonificaciones fiscales de otros ejercicios presupuestarios, incluyendo este año la bonificación al recuperado impuesto de patrimonio.

Yo le pregunto: ¿cree que es razonable seguir exigiendo sacrificios en forma de recortes que afectan a las prestaciones de servicios públicos esenciales y que incrementarán el paro por la pérdida neta segura de puestos de trabajo públicos, mientras se perdonan miles de millones de euros que deberían haber pagado mayoritariamente y pagar los contribuyentes valencianos de rentas más altas?

Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias.

Té la paraula el molt honorable president de La Generalitat.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señor presidente.

Entiendo, desde su posicionamiento ideológico, que ustedes primen el cobrar impuestos a todos, muchos más de los que nosotros desde aquí podemos gestionar o podemos entender que deben ser razonables. Lo entiendo porque ese es su posicionamiento ideológico, y el nuestro está, como

antes decía, en que el dinero lo tengan los ciudadanos, las empresas, las familias y que puedan generar riqueza ellos.

Lo que pasa es que sí me gustaría que los planteamientos fueran un poquito más rigurosos en cuanto usted habla de miles de millones de euros. ¡Ya nos gustaría a nosotros, ya nos gustaría! Pero le puedo decir que estamos hablando de una cantidad que ronda los cien millones de euros y que no solo va en contra del ahorro de las familias, sino que además es un impuesto que ya ha sido gravado anteriormente, porque las personas, cuando han tenido que hacer alguna adquisición, ya han tenido que pagar sobre su renta, con lo cual, creemos que es un impuesto injusto.

Pero no solo lo creemos nosotros, es que también el Partido Socialista lo creía hace unos años y ahora lo ha quitado, y ahora lo ha quitado. (*Aplaudiments*) Esa es la realidad, esa es la realidad. Y a mí me sorprende que el discurso de la coherencia y del realismo, por aras de hacer palmas con las orejas, con un exvicepresidente y ahora candidato del Partido Socialista, les tengan que dar la razón desdiciéndose de lo que hace unos años, como digo, aplaudían con las orejas. Esa es la realidad.

Nosotros, coherencia, realismo y, sobre todo, que el dinero lo tengan las personas para crear empleo. (*Aplaudiments i veus*)

El senyor president:

Tiene la palabra, señora Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Mire, señor presidente, yo, muy rápidamente, quiero hacer un breve paréntesis para empezar.

Yo quiero trasladarle el malestar de mi grupo, y el mío personal como síndica, por la aprobación que ustedes hicieron de un anteproyecto de ley tan importante como es la ley de acompañamiento, que, entre otras cosas, es muy criticado siempre porque aprovecha para aprobar todo lo aprobable, divino y humano cuando no se quiere hacer aquí un debate real, pero, sobre todo, porque fija algo tan importante como son los ingresos fiscales de la Generalitat valenciana.

Yo no digo que ustedes no deban hacerlo, pero nosotros habíamos manifestado, y supongo que toda la oposición, querer hablar de los ingresos de La Generalitat, querer hablar de los ingresos fiscales y querer hablar del sistema fiscal, porque no hay acuerdos posibles si no hay líneas presupuestarias para que los hagan posibles. Y porque nosotros ya venimos presentando dos documentos, y presentaremos los que sean necesarios, respondiendo al Consell en esa línea, en esa hoja de ruta que quiere trazar de acuerdos con la cámara, con los partidos que hay en la cámara, con los grupos que hay en la cámara, cuando de repente aprueban estas leyes y estos proyectos de ley, este anteproyecto de ley, demuestran una falta de voluntad y de sensibilidad a un proyecto de trabajo y de acuerdo o de posible acuerdo que hemos iniciado. Ustedes con eso lo sitúan a los pies de los caballos.

Pero vamos a hablar de los ingresos fiscales. Ustedes... ¡Claro que hay varios miles de millones de ingresos que ustedes han perdonado a quienes más tienen y a quienes más ganan! 2009, 1.978 millones. 2010, 1.606 millones de bonificaciones fiscales. 2011, 1.567 millones de bonificaciones fiscales. Ahora... (*Veus*) No, no, no. Sí, sí, ustedes vienen acumulándolos. Ahora, ahora, ahora, renuncian a los 109 millones del impuesto de patrimonio. Ahí, si ustedes se dan cuenta, en estos momentos, ustedes este año, en el 2011, ustedes bonificaron aproximadamente el 10% en el monto

del presupuesto consolidado de la Generalitat valenciana. Eso es una cantidad tan importante cuando hay 600.000 parados, hay desahucios, hay personas que no cobran la dependencia, hay personas que no tienen..., no llegan para..., ni tienen posibilidad de acceder a la renta garantizada de ciudadanía.

¿Cómo es posible que ustedes hagan esos recortes? Unos recortes que son anticíclicos, perdón, que son procíclicos, porque van a perjudicar al empleo público, porque van a perjudicar los servicios públicos. ¿Cómo hacen unos recortes cuando..., perdón, esas bonificaciones fiscales, cuando están anunciando que no tienen dinero para construir colegios y van a ceder suelo público para colegios privados? ¿Cómo es posible justificar eso? Nosotros no lo podemos entender.

Lógicamente está en su línea ideológica, efectivamente. Usted me lo ha dicho a mí, pero yo también, claro... Cuando ustedes no creen en el papel de lo público como agente económico, cuando no creen en el papel de lo público para la cohesión social, es lógico, es lógico que estén adelgazando continuamente lo público y que, por tanto, se resientan los recortes presupuestarios en gasto social, que se conviertan derechos consolidados por la ciudadanía en negocios para unos pocos. Eso es lo que está sucediendo.

Pero lo que... ¿Entra lógico dentro de su política? Pues sí. Pero lo que nosotros situamos aquí —y les criticamos, porque además está dentro también de las políticas del Partido Socialista del gobierno central y lo que viene de Europa es el *tsunami* este neoliberal de los recortes— es que el déficit público ustedes lo aborden exclusivamente desde la reducción del gasto. ¿Por qué no lo abordan desde el aumento de los ingresos fiscales? ¿Por qué no abordan los ingresos fiscales? ¿Por qué no van a gravar más a quien más tiene? No a todos. Nosotros no pedimos que se grave a todos, pedimos una fiscalidad progresiva. Una fiscalidad progresiva es gravar más a quien más tiene y es gravar más a quien más recibe, para que haya un efecto redistributivo y se incentive la economía, se proteja a unas empresas y se proteja al empleo. Eso es lo que nosotros estamos planteando en estos momentos.

Y mire, ¿cómo van a justificar en estos momentos un recorte de 1.800 millones de euros, que no serían necesarios si abandonaran la política de grandes fastos, de grandes eventos y de bonificaciones fiscales? ¿Cómo van ustedes a justificar...

El senyor president:

Muchísimas gracias, señora Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

...ese recorte de 18.000 euros si a la vez vienen acompañados...

El senyor president:

Muchas gracias.

La senyora Sanz Alonso:

...de renuncia a hospitales...? (*El senyor president desconnecta el micrófon*)

El senyor president:

Gracias, señora Sanz. (*La senyora Sanz Alonso parla sense micrófon*) Muchas gracias.

Tiene la palabra el *molt honorable president*.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Usted es consciente de que nuestro posicionamiento es otro, usted y, afortunadamente, la mayoría de ciudadanos de esta comunidad.

Hemos demostrado, y no solo aquí sino también a nivel nacional, hemos demostrado que recaudando menos impuestos, haciendo que los ciudadanos paguen menos, podamos conseguir más. Y eso es una necesidad que tiene también la comunidad y tiene nuestro país, y vamos a ser fieles a esos principios que nos han ido bien y que, además, son los que necesitan los ciudadanos para poder reactivar la economía y hacer que este país vuelva a funcionar. *(Aplaudiments)*

Mire, usted habla del impuesto de patrimonio y también ahora los socialistas, se han caído del guindo. Pero mire, ¿sabe qué países son los que cobran el impuesto del patrimonio? Francia e India, Francia y la India. Esos son los países que están cobrando el impuesto del patrimonio. Fíjese qué referencias, qué referencias, la India, nosotros queremos conseguir. Y además, en Francia son solo las grandes fortunas, las grandes fortunas. Con lo cual, le puedo asegurar, le puedo asegurar que nosotros seguiremos haciendo la apuesta de cobrar menos impuestos a los ciudadanos, que no es cierto, que dejemos de cobrar solo a las personas que más tienen.

Mire, el 50% de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana que disfrutan de deducciones de La Generalitat ganan menos de 21.000 euros y casi el 81% menos de 30.000. Y en el 2011, la Comunidad Valenciana se colocará a la cabeza de las comunidades autónomas tanto en ahorro como en número de beneficiarios en deducciones autonómicas en el IRPF, porque seguimos fieles a nuestros principios. Entendemos que deben tener ese dinero los ciudadanos y las empresas.

Hemos sido muy valientes en cuanto a esa declaración de principios. Hemos suprimido el impuesto de sucesiones, mejorado la tributación de las transmisiones de empresas, fuimos los primeros en suprimir el impuesto sobre patrimonio, hemos rebajado el IRPF a los ciudadanos. Y todo eso ha permitido que los ciudadanos puedan tener más dinero en sus bolsillos y que puedan tener una apuesta más decidida con lo que quieren hacer para generar empleo y dinamismo.

Mire, vamos a hacer que las pymes puedan tener más dinero, vamos a instalar una exención fiscal al cien por cien el primer año y el 50% el segundo para todos los impuestos y tasas municipales de empresas de nueva creación, reduciremos el tipo de impuesto de transmisiones patrimoniales, revisaremos aquellos impuestos y tasas que puedan distorsionar el tráfico mercantil y la capacidad de inversión. Todo eso lo vamos a hacer porque es una necesidad que tiene esta comunidad el ponerse otra vez a andar, y solo lo puede hacer cuando los empresarios y las personas *(aplaudiments)* de la Comunidad Valenciana tengan la fuerza y los recursos necesarios para poder tirar del carro. La administración tiene que ayudar, tiene que generar instrumentos para que sean la sociedad y los ciudadanos los que generen bienestar y economía en este país.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor Blanco Giner:

Senyor Fabra, vosté ha dit que l'impost de patrimoni és injust. És més, en l'avantprojecte de llei d'acompanyament de pressupostos de La Generalitat per a 2012, el Consell el justifica, la bonificació total d'eixes impost de patrimoni, perquè diu «grava sobretot l'estalvi familiar i les classes mitjanes».

Què considera vosté inclòs en el concepte de classes mitjanes? Les 19.000 persones que posseïxen, exclòs el valor del seu habitatge, més de 700.000 euros? Eixa és l'estimació dels tècnics d'hisenda. En tenen vostés una altra? Han calculat a quants contribuents afectarà o parlen simplement a benefici d'inventari?

Però m'agradaria saber també com pensa vosté que en un moment de greu crisi econòmica i social, que es manifesta en una taxa d'atur del 25% i del 50% entre els joves —a França, per cert, un 9,7—, pot arribar l'estalvi familiar de les classes mitjanes a més de 116 milions de les antigues pessetes. Ens agradaria que ens il·lustrara amb algun exemple concret, que de segur que vosté coneix.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Vol polsar...? Ara.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Bon dia, senyor diputat.

Senyoria, donat que la primera part de la pregunta ha segut en castellà i la segona ha segut en valencià, i que ahir ja tinguérem ocasió de parlar ací del valencià, jo vull constatar en castellà, si m'ho permet.

Bien. Usted... *(Veus)* No. Pero la anterior persona de su grupo creo... Bueno, no voy a perder el tiempo. *(Veus)*

En cualquier caso, *(aplaudiments)* en cualquier caso, mire, yo no puedo entender, de verdad, no puedo entender cómo en una cuestión tan seria, como es un impuesto del patrimonio, y más en los momentos actuales, se empeñan ustedes en convertir en ricos a las clases medias valencianas y españoles. *(Veus)* Y no se dan cuenta de que lo que hacen ustedes con propuestas como las que mantienen, lo que hacen es empobrecerlas, empobrecerlas, porque, mire —ya lo ha dicho el presidente de La Generalidad, y lo dijo en su día el señor Zapatero, que a veces acierta—, es un impuesto, que les guste o no, recae sobre las clases medias, *(protestes)* pero no sobre las más altas que encuentran fáciles mecanismos de elusión.

Yo ya me referí en mi comparecencia al grupo..., usted hablaba de colectivos. Bueno, estos progres del Moët Chandon, que también conocemos a muchos. *(Protestes)* Pero, desde luego, lo que sí que le digo es que lo que hoy..., la prioridad es crear el empleo...

El senyor president:

Ha concluido el tiempo.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

...y el empleo se crea inyectando renta disponible en las familias... *(Veus i aplaudiments)*

El senyor president:

Ha concluido usted el tiempo. (*Aplaudiments*)

El senyor Blanco Giner:

Senyor Vela, quan vosté parla sense papers queda retratat.

I, perdone, però això del concepte de classes mitjanes... el 0,5%, com pot ser això la mitjana d'alguna cosa? Però, bé.

Jo volia parlar d'una frase, que també ha dit el president hui i que, fins i tot, apareix hui a la premsa, i és que amb menys van a fer més; recaptant menys impostos van a aconseguir més. Això, senyor Fabra, és la quadratura del cercle, i vostés encara no ho han aconseguit. Els retalls es noten, dia a dia, en els serveis públics, perquè es deteriora la qualitat de les prestacions que reben els usuaris i les condicions de treball del personal de l'administració i, també s'ha de dir, dels serveis privatitzats.

Però, realment, vosté ahir es referia, amb eixa frase, al Gran Premi de la Fórmula 1. Deia vosté: «menor cost»; quant de menor, 15, 13, 12 milions d'euros? Diga'ns, ¿quin és, exactament, el cost que per als valencians i valencianes ha tingut i continua tenint el capritx de Francisco Camps, de Rita Barberá i, ara, també, d'Alberto Fabra? Quant se va a pagar, en total, pel cànon d'Ecclestone?...

El senyor president:

Moltes gràcies. (*Remors*)

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Ara.

Bé, bé, ara sí que li contestaré en valencià, eh?

El senyor president:

Senyor Vela.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Mire, han parlat de l'impost. Però, també ara, vosté, en la seua pregunta, parla de retallades. Bé, retallades, i jo preferisc parlar de polítiques d'austeritat, que és el que es va a fer, des del govern valencià, en estos moments. I, a més, no sols polítiques d'austeritat; perquè l'austeritat és una forma de ser i és una forma d'actuar també. (*Remors*) I jo li ho dic... Sí, li ho dic, precisament, perquè..., i li pose un xicotet exemple –amb tot el respecte a les persones que han decidit eixa mesura–, però l'austeritat és, per exemple, un govern que no necessita renunciar a cap paga extraordinària a Nadal, perquè mai l'ha cobrat, per exemple. Això és austeritat.

Però això li ho dic, perquè quan parlen vostés... (*remors*) sí, quan parlen vostés del *dispendio*, de *malgastar el dinero*, i tot... Mire, la gent del carrer, al final, vostés vénen profitzant el caos molts anys –no vosté en concret–, quan el que són és un caos ... (*S'interromp la gravació*)

El senyor president:

Anem a continuar la sessió.

Proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre la gestió de les ajudes a la cooperació tramitades per la Conselleria de Solidaritat i Ciutadania (i abans per la Conselleria d'Immigració i Ciutadania)

El senyor president:

Proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre la gestió de les ajudes a la cooperació, tramitades per la Conselleria de Solidaritat i Ciutadania –i abans, per la Conselleria d'Immigració i Ciutadania–, respecte a les quals hi ha greus sospites de corrupció, i algunes de les quals s'investiguen per la Fiscalia Anticorrupció, i també de la relativa a la pregunta de les organitzacions que haurien desviat diners d'ajudes al Tercer Món i empreses afins, en 2009 i 2010, sol·licitada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Per a fer la proposta, té l'ús de la paraula la diputada senyora Maria Albiol.

La senyora Albiol Guzmán:

Bon dia.

La Conselleria de Solidaritat i Ciutadania va ser creada l'any 2007; i ha sigut l'instrument que ha fet servir, els últims quatre anys, el moltes voltes exconseller, el senyor Blasco, per reforçar la seua xarxa clientelar i per aconseguir els fidels.

Un bon exemple són les tèrboles relacions de la conselleria amb la Fundación Hemisferio, i amb altres que estan sent investigades per la Fiscalia Anticorrupció; hospitals en Haití, de dubtosa gestió; junt a subvencions d'1,6 milions d'euros, dels quals, sols arriben 63.000 a Nicaragua. Són alguns exemples d'obscurantisme, sospitoses trames, i irregularitats, sempre amb Blasco com a protagonista principal. Això sí, el senyor Blasco no va ser premiat amb un gran pressupost i les seues campanyes publicitàries sobre el 0,7 es van quedar simplement en això, en propaganda.

En 2008, una part dels recursos de cooperació es van destinar a la solidaritat en la Copa America. En 2009 es va presupostar sols un 0,4% per a cooperació al desenvolupament. En 2010, un 0,2%. I, enguany, el 0,7 –la cooperació al desenvolupament– representa sols el 0,18% dels pressupostos.

Cada any, el govern valencià era un poc més insolidari que l'any anterior amb les víctimes de la fam i la pobresa. Això sí, amb qui sí ha sigut molt solidari el senyor Blasco és amb algunes empreses, pel que sembla. Ahí tenim, per exemple, l'empresa Caaz, Societat Limitada, que ha acompanyat el senyor Blasco des de l'any 2003, i que ha rebut contractes per valor de dos milions d'euros. Una empresa que ha anat adaptant-se, segons anaven canviant-li de cartera al conseller. Aquesta empresa igual servia per a fer-se càrrec de la construcció d'una incineradora que per a avaluar pàrquings d'hospitals. Amb Blasco en la conselleria de solidaritat va rebre, l'any 2008, el contracte per a avaluar els projectes de cooperació al desenvolupament –una empresa, per cert, que ni tan sols estava especialitzada amb l'avaluació d'aquests projectes–. A més, Caaz és la firma que realitza l'informe a la Fiscalia Anticorrupció per a exonerar Blasco i la seua conselleria de les irregularitats sobre el desviament de fons de cooperació. O siga, és increïble.

El 2 de juliol de 2010, Caaz, Societat Limitada, és disolta pel seu administrador, Luis Castel Aznar. Però dos mesos abans havia nascut Expande, Societat Limitada, –la seua hereva, l'hereva de Caaz–, que el passat mes de gener